

दा दाने जुहो० उभ० सक० सेट् । ददाति दत्ते प्रणिददाति ।
 दद्यात् ददौ । ददात् ददत् ददेहि दत्ताम् दत्तम् ।
 अददात् अदत्त । अददात् अदित । ददौ ददिष-ददाय
 ददिव । ददे ददिषे । दाता देयात् दासीष्ट । दास्यति ।
 कर्मणि दीयते अदायि अदायिषाताम्-अदिषाताम् ।
 दासीष्ट-दायिषोष्ट दास्यते-दायिष्यते । दापयति ।
 दित्सति देदीयते । दातव्यः दानीयः देयम् । दाता ।
 दानं दायः दत्तं प्रतप्तम् । दातुं दत्तिः दत्त्वा प्रदाय ।
 ददत् ददानः । ददिवान् । “यो ददाति स कुकूदः”
 अमरः । “सूत्रिं मूर्द्धाभिषिक्तस्य ददति स विधानतः”
 रामा० अयो० २६ स० “दद्याच्चैवासनं खकम्” “सोऽन्त-
 र्दगाह्यात् तदुद्रव्यं दद्याच्चैवाद्दीत वा” मनुः । “देहि
 युद्धं नरपते ! ममाद्य रणमूर्द्धनि” भा० उ० १६३ अ०
 “ददौ स दश धर्माय” मनुः । “अवकाशं किमोदन्वान् रामा-
 याम्यर्धितो ददौ” रघुः । “पाण्डवानां सभामधेऽदुष्यो धन
 उपागतः । तस्मै गाञ्च हिरण्यञ्च” विदग्धम् । “न दा-
 स्यामि समादातुं सोमं कस्मैचिदप्यहम्” भा० आ० ३४ अ०
 “दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे” गीता “देयं
 दारुतादृते” याज्ञ० । “दत्तमुक्तफलं धनम् दाय-
 भागधृतभारतम् “दत्तात्मा तु स्वयं दत्तः” मनुः “सुता
 ददे तस्य सुताय मैथिली” भट्टिः । “आददानः परचेत्वात्”
 नृ दण्डं दातुमर्हति” “स ज्ञेयः दत्तिमः धृतः” मनुः
 “तेषां दत्त्वा तु तन्मेषु सपवित्रं तिलोदकम्” सृतिः ।
 “अदित्वान्नं दापयति प्रजानन्” यजु० ६।२४ । “दायादानपि
 दापयेत्” मनुः । “तेषामशीतिं यानानि रत्नपूर्णानि
 दापय” रामा० अयो० ३२ स० । “स दायः पथमं दमम्”
 याज्ञ० “अस्मभ्यमिदं दित्सि” ऋ० १।१७०।२ “दित्वान्नं
 भूयो यजमानश्चक्रे” ऋ० २। १४।१०।
 अति+अतिप्रस्य दाने अत्यन्तदाने च । “न जीवन्मति-
 ददाति” कात्या० ४।१२७ । “आतट बलिर्दंडः” चाण०
 अतु+पश्वाहाने तुल्यरूपदाने प्रतिनिधित्वेन च । “न
 दूढेऽनुददासि वासम्” ऋ० १।१६०।५ । “सूराश्चदस्मा अनु
 दादपस्याम्” ७।४५।२ “यः शर्धते नानददाति षडध्याम् २।
 १२।२०
 अभि+आभिमुख्येन दाने “तथैव चैनसक्तो वामपार्श्वमभ्य-
 दात्” भा० व० १६७ अ० गद्यम् ।
 अय+अधोदाने अयत्तम् आदिर्कर्मणि तु वा तादेशः
 यथाह सि० कौ० “अवदत्तं विदत्तञ्च प्रदत्तञ्चादिकर्मणि

सुदत्तमनुदत्तञ्च विदत्तमिति वेधप्रते” चशब्दाद्वयाप्राप्तम् ।
 आ+अहणे “दद्याच्चैवाद्दीत वा” । “शुभां विद्या
 माददीतावरादपि” मनुः । “स्वं चादास्यामि भूयोऽहं
 पापमानं जरया सह” भा० आ० ८४ अ० । “गरीरमात्तं
 सृत्युना” का० उ० “आददानः परचेत्वात्” मनुः ।
 अय+आ+अपेक्ष्य अहणे । “सृत्पिण्डमपादाय महा-
 वीरं करोति” शत० ब्रा० १४।१।२।१७
 उदु+आ+उदस्य अहणे “उदादाय पृथिवीं जीवदानुम्”
 यजु० १। २८। [रघुः ।
 उप+आ+सामीप्येन अहणे “उपात्तविदो गुरुदत्तिणाधी”
 परि+आ+परिवर्त्य अहणे “पथ्याददानं चास्तामि शौम-
 धन्वानमर्जुनम्” भा० उ० ४८ अ० “तस्मिन्निधीनादधोत-
 प्रज्ञां पथ्याददीत च” भा० शा० ८६ अ० ।
 प्रति+आ+प्रतिअहणे दत्तस्य पुनरीहणे च । “शुभाशुभं
 कर्मकृतं यदन्यत्तदेव प्रत्याददेत् स्वदेहे” भा० शा० २०२
 अ० “न चाहं शक्तः शापं प्रत्यादातुम्” भा० आ० ३४ अ०
 वि+आ+अङ्गादेः प्रसारणे व्यात्म-स्वाङ्गप्रसारणे तु पर० “व्या-
 दयास्यं महारत्नस्तौ दृष्ट्वाऽथ ह्यधावत” हरिश्च० ३१७
 अ० । “भक्तयत्येष मां क्रूरो व्याप्तास्यो दारुणाकृतिः
 भा० व० ६४ अ० । “नभःसृग् दीप्तिमनेकवर्णं व्यात्ताननं
 दीप्तिविशालनेत्रम्” गीता ।
 परि+उपरिस्थापने । “वित्ते दुःखप्रज्ञं सर्वमाप्ते परिदृष्टमि”
 ऋ० ८।४७।१५ “परिदृष्टमि उपरि दृष्टः ययं तिताः
 परित्वजामः इत्यर्थः । अथवा वित्ते मयि यदुद्विष्टं
 दृष्टं तत् स्वर्णकाराय भानाकाराय वा परिदृष्टमि
 अस्मत्तोऽपि निष्कृष्य तयोरुपरि स्थापयामः” भा०
 प्र+विधानादिना प्रकर्षणे च दाने । “प्रदानं स्वाभ्यकारणम्”
 मनुः । “प्रत्तं जलं द्रव्यजलमलिकेऽपाम्” भट्टिः ।
 “नष्टं विनष्टं कृमिभिः श्वहतं विप्रमे स्थितम् । चीनं
 पुरुषकारेण प्रदद्यात् पालयन् तु” मनुः ।
 अतु+प्र+पश्वात् प्रदाने । “एते श्वास्तुप्रदाना अघोपाश
 विष्टवने । कण्ठम्” शिल्पा ।
 प्रति+प्र+पत्यपणे गृहीतस्य पुनरपणे “राज्यं प्रतिप्रदा
 स्यामि” भा० उ० ५५२५ श्लो० ।
 सम्+प्र+सत्कारेण प्रदाने । “तदर्हमासनं तस्मै सम्प्रदाय
 यथाविधि । गां चैव मधुपर्कं च सम्प्रदायार्थं मेघम्” भा०
 स० ५ अ० । “अहन्यहनि चाथेवं याचतां सम्प्रदीयते” भा०
 व० ८५१ श्लो० । अविच्छेदेन शिष्टानामाचारे च, सम्प्रदायः ।